

Първо Действие, четвърта картина.

ще те извадим от казана или
от любовта, в която ти за жалост
си до уши потънал! — Да вървим,
но бля ден свещите да не горим!

Ромео. —

Е, тъй не е.

Меркуцио. —

Какразно ние светим
свещите, подобно с лъти денем.
Вземат ние думи в смисъл, който
ни дава здравият повешен разум,
нет нѣти по-добре ще разберете
от пет глави, какъв е тоя смисъл.

Ромео. —

И ний написалихте на бал да идем,
но смисъл няма да отидем.

Меркуцио. —

Как?

Защо, ако посмея?

Ромео. —

Скучвах съм

поцес,

Меркуцио. —

и аз.

Ромео. —

Какъв бе твоят съм?

Меркуцио. —

и съновидиците кой-кѣто лъжат.

Ромео. —

Но те, лъжат ли, истини сънуват,